

พวกแม่หัวไร่ลั่น

ขณะที่ใครคนหนึ่งมอง

ไปเห็นแม่หัว ๓ คน ยืนอยู่บนหุบเขา
สูงของภูเขากิ่งหนึ่ง เขาเพียงไม่กี่
หน้าออกมาจากหมู่ไม้ แสดงว่าเขา
มองดูคณะเราอยู่นานแล้ว บางคน
ในคณะเราจึงโบกมือ แสดงความ
คิดป้อใจภาพราศย์ไป เป็นคำเมือง
แตะคำแม่หัว เป็นเครื่องแสดงว่าพวก
เราเดินทางมาอย่างไร้จุดหมายภาพ

เมื่อได้รับการมองตอบโดยที่พวกเขาไม่มียื่นหรือหน้าไม้
พร้อมกับร้องว่า “เดี่ยว — — — เดี่ยว — — — เดี่ยว — — — ” เมื่อไปประจันหน้า
กัน จึงรายงานตัวเขาว่า คณะเราเป็นนักเรียน ชนมาในถิ่นนี้เพื่อหาความรู้ ซึ่งไม่เคยรู้
เพราะค้นไม่ห้ตายชนิดบนยอดดอยนี้ ไม่มีให้พวกเราได้เห็น, ได้ศึกษา ตามพื้นที่ข้างต่างใน
บรรยากาศอันอบอุ่นด้วยกลิ่นไทยกับแม่หัวขณะนั้น คณะเราบางคนก็ยืนของขวัญบางอย่างที่ม

คิดตัวมาให้แม่หัว บางคนก็ยื่นมือ
เก็ดตทองให้แม่หัวดู พวกเขารับ
ด้วยความเต็มใจ พร้อมกับแสดง
ความใจกว้างขวาง เอาคัตบยาพื้น
ซึ่งคาดติดอยู่กับเอวออกมาเปิดให้
พวกเราดูชิมดู แต่ไม่มีใครที่จะ
กล้าหาญชาญณรงค์เข้าไปได้
เพราะ เป็น ห่วง ระวัง ทาง ที่จะต้อง
เดินถัด อันมีหุบเหวดัก ๆ รออยู่
ข้างหน้า

พักผ่อนก่อนจะกลับ